

Sygn. akt II K 317/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Ewelina Wolny

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Mierzejewska

Przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Agnieszki Romanowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17 lipca 2019 roku sprawy:

D. S.,

córki K. i Z. z domu P., ur. (...) w S.

oskarżonej o to, że:

w dniu 28 lutego 2019 r. na skrzyżowaniu drogi krajowej nr (...) z drogą prowadzącą do miejscowości C. S., gm. Ś., województwo (...), nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując pojazdem marki R. o nr rej. (...) w trakcie wyjazdu z drogi podporządkowanej, nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu dla prawidłowo jadącego pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...), po czym uderzyła w jego bok, powodując nieumyślnie wypadek, w którym kierująca pojazdem marki F. – M. C. doznała obrażeń ciała w postaci skręcenia szyjnego odcinka kręgosłupa, stłuczenia głowy oraz ogólnych potłuczeń, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni,

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

I. oskarżoną **D. S.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to z mocy art. 177 § 1 kk skazuje ją na karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby,

III. na podstawie art. 46 § 2 kk orzeka wobec oskarżonej nawiązkę na rzecz pokrzywdzonej M. C. tytułem zadośćuczynienia za wyrządzoną krzywdę w kwocie 2000 (dwa tysiące) zł,

IV. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 280,10 (dwieście osiemdziesiąt 10/100) zł, zwalniając ją od ponoszenia opłaty.

UZASADNIENIE

W dniu 28 lutego 2019r. po godzinie 09.00 oskarżona D. S. kierowała należącym do jej ojca samochodem marki R. (...) o nr rej. (...), wyjeżdżając z drogi podporządkowanej prowadzącej do miejscowości C. S. na drogę krajową nr (...), Podejmując manewr skrętu w lewo, z drogi podporządkowanej na drogę krajową nr (...) relacji S. – R., nie zauważyła znajdującego się z jej prawej strony, nadjeżdżającego od strony Ś., pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...), prowadzonego przez pokrzywdzoną M. C.. Nie ustąpiwszy wymienionej pierwszeństwa przejazdu i wjeżdżając na drogę nr (...), D.

S. przodem swego auta uderzyła w lewy bok samochodu marki F. (...), w wyniku czego M. C. straciła panowanie nad pojazdem i wjechała do przydrożnego rowu po prawej stronie jezdni.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonej D. S. na k. 93, zeznania pokrzywdzonej M. C. na k. 57v – 59, protokół oględzin miejsca zdarzenia na k. 4 – 5, protokoły oględzin pojazdów na k. 11 – 14, dokumentacja fotograficzna na k. 15 – 35, szkic na k. 50, płyta na k. 51).

Na skutek wypadku pokrzywdzona odniosła obrażenia w postaci skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, stłuczenia głowy i ogólnych potłuczeń, które naruszyły czynności narządów jej ciała na okres powyżej siedmiu dni.

(dowód: dokumentacja medyczna na k. 62 i k. 75, opinia biegłego z zakresu medycyny na k. 78 i k. 82).

Oskarżona D. S. przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, iż wyjeżdżając z drogi podporządkowanej na drogę krajową nr (...), podejmując manewr skrętu w lewo, dostrzegła jedynie oddalonego od niej o kilkaset metrów rowerzystę, nie widziała natomiast nadjeżdżającego z prawej strony samochodu M. C.. Dodała, że po zdarzeniu podbiegła do samochodu pokrzywdzonej i starała się udzielić jej pomocy. Wyraziła żal z powodu zaistniałej sytuacji. Złożyła wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy oraz wymierzenie jej kary 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 1 roku tytułem próby i orzeczenie zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonej w kwocie 2000 zł. (vide wyjaśnienia oskarżonej D. S. na k. 93).

Wniosek złożony przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie o wydanie wyroku zgodnego z powyższymi uzgodnieniami, w trybie art. 335 kpk, został uwzględniony na posiedzeniu w dniu 17 lipca 2019r. (vide k. 112)

Sąd zważył, co następuje:

Przytoczone wyjaśnienia oskarżonej D. S., nie kwestionującej sprawstwa zarzucanego jej przestępstwa, zasługują w całości na podzielenie, albowiem znajdują odzwierciedlenie zarówno w zeznaniach drugiej uczestniczki zdarzenia drogowego (vide zeznania M. C. na k. 57v – 59), jak i sporządzonej dokumentacji (vide protokół oględzin miejsca zdarzenia na k. 4 – 5, protokoły oględzin pojazdów na k. 11 – 14, dokumentacja fotograficzna na k. 15 – 35, szkic na k. 50, płyta na k. 51). W świetle załączonej dokumentacji medycznej (vide k. 62 i k. 75) oraz opinii biegłego (vide k.78 i k. 82), za bezsporny uznać należy charakter obrażeń ciała doznanych w wyniku powyższego wypadku przez M. C. oraz długotrwałość naruszenia czynności narządów jej ciała.

W świetle powyższych dowodów nie ulega zatem wątpliwości, iż D. S., wykonując manewr skrętu w lewo z drogi podporządkowanej, na skutek nienależytej obserwacji sytuacji drogowej, nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu poruszającej się drogą główną nr (...) M. C., doprowadzając co do zderzenia obu pojazdów, w wyniku którego pokrzywdzona doznała obrażeń kręgosłupa szyjnego i głowy skutkujących naruszeniem czynności narządów jej ciała na okres powyżej 7 dni. Opisane zachowanie oskarżonej wyczerpuje tym samym znamiona wypadku w ruchu lądowym, stypizowanego w art. 177 § 1 kk.

Oskarżona działała nieumyślnie, na skutek niezachowania szczególnej ostrożności nakazanej przy wykonywaniu manewru skrętu oraz wjazdu z drogi podporządkowanej na drogę główną, stopień jej winy uznać tym samym należy za niższy niż znaczny.

Analogicznie ocenić należy stopień społecznej szkodliwości przypisanego D. S. występku. Jakkolwiek naruszyła ona zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, jednakże w sposób nieumyślny, nie naruszyła ponadto dotąd obowiązującego porządku prawnego (vide informacja z Krajowego Rejestru Karnego na k. 86), wyraziła skruchę, gotowość dobrowolnego poddania się karze oraz zadośćuczynienia pokrzywdzonej za doznaną krzywdę.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, stwierdzono, że wnioskowana przez oskarżyciela publicznego kara pozbawienia wolności, utrzymana w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, jest adekwatna do stopnia

winy oskarżonej i stopnia społecznej szkodliwości jej czynu, w dostatecznym stopniu spełniając cele prewencji indywidualnej i ogólnej.

Przyjęcie pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonej skutkowało ponadto podzieleniem stanowiska Prokuratora co do zasadności warunkowego zawieszenia wymierzonej wymienionej kary, na minimalny okres próby, zgodnie z art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk.

W celu realizacji funkcji kompensacyjnej, zobowiązano także oskarżoną do zadośćuczynienia pokrzywdzonej za doznaną krzywdę, poprzez zapłatę uzgodnionej kwoty 2000 zł, na podstawie art. 46 § 2 kk. Wysokość zadośćuczynienia stanowi zdaniem Sądu odpowiednią rekompensatę za negatywne następstwa niniejszego zdarzenia dla zdrowia M. C., nie przekraczając zarazem możliwości majątkowych i zarobkowych D. S..

W konsekwencji wydania wyroku skazującego, obciążono oskarżoną obowiązkiem poniesienia kosztów sądowych, poza opłatą stosunkową, zgodnie z art. 627 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk.